

nævnt som den Sum, Merudgiften for hvert Embede drejer sig om, er en Ubetydelighed for lavt — det er tænkeligt, det maaske skulde være 335 i Stedet for —, vil Tallet 375 000 i alt væsentligt kunne holde med Hensyn til den Del af Lovforslaget, og det samme gælder, for saa vidt det drejer sig om de 600 Kr. til Købstadpræsterne. Dersom dette Lovforslag ophøjes til Lov, vil de otte største Købstæders Præster ganske som de københavnske Præster kun mærke Nedskæring og ingen Form for Afbødning; derimod vil denne indtræde for alle de andre Købstadpræster, saadan som jeg nu har tilladt mig at fremsætte det.

Maaske det ærede Medlem ogsaa skulde lægge Mærke til, at dette Tal, 375 000, ogsaa berøres noget af visse mindre Omstændigheder, som Ministeriet maa tage med i sin Beregning. For det første dette, at der sidder i Embederne nogle unge Præster, som har opnaaet Embeder, hvis Klasses Løn de af Anciennetsgrunde endnu ikke kan hæve; det betyder ogsaa, at deres Boligfradrag gaar ned, og det paavirker noget den samlede Sum. Der er ogsaa at tage Hensyn til, at der allerede er sammenlagt nogle Embeder, og at tage Hensyn til, at der kan forventes sammenlagt endnu nogle Embeder. Jeg har udtalt i det høje Landsting, at jeg ikke tænker mig, man skal vente sig ret meget af en saadan Sammenlægning, idet jeg mener, at det ikke vil være raadeligt for Administrationen at sammenlægge, naar Menighedsraadet sætter sig imod det med Grunde, som støttes af Provst og Biskop. Men det er — og jeg vil udtale det som et Haab — alligevel en Mulighed, at der kan sammenlægges endnu nogle Embeder, hvortil jeg synes der virkelig kunde være Grund. Der er altsaa i hvert Tilfælde taget Hensyn til dette med de unge Indehavere af nuværende Embeder, og der er taget Hensyn til, at der er sammenlagt Embeder, thi det er jo en Kendsgerning, og saa tror jeg i alt væsentligt, Tallet skal kunne holde.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Povlsen, at naar han henstiller til mig at vente med Lønningsforandring til 1. April 1928, saa vil det ærede Medlem maaske nok forstaa, at jeg føler mig ganske bunden ved det Lovforslag, Regeringen har fremsat med Hensyn til Tjenestemændene, og at jeg føler mig bunden til, at det, som i denne Henseende skal foregaa for Præsternes Vedkommende — baade dem i København, paa Frederiksberg og udenfor —, skal følge Lovforslaget om de øvrige Tjenestemænd, og dersom der der fastsættes et andet Tidspunkt, til hvilket Nedskæringen skal

indtræde, er det min Mening, at Præstelønningslovsforslagene maa følge med.

Sluttelig vil jeg gerne sige, at jeg har Grund til og føler personlig Trang til at takke for, at der hos det høje Tings Medlemmer er en Forstaaelse af, at der vist nok var noget, der skulde afhjælpes i Præstehjemmene. Jeg kan ikke tage fejl deraf, og jeg vil nødvendig have misforstaaet, at det var der et Udtryk for, selv om vi kan være uenige om, hvorvidt Afhjælpingen skal foregaa paa den her foreslaaede Maade eller ej. Jeg vil samtidig nedlægge en stilfærdig, beskeden Indsigelse mod det Ord, som er anvendt nogle Gange: Camouflage. Det maa forudsættes, at Rigsdagens høje Medlemmer kan læse Lovforslagene, og der er sagt i Bemærkningerne, at man har ment, at man maatte gaa — altsaa med Betænkelighed — den Vej at nedskære, idet der borttages Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, medens Forsørgertillægget træder i Stedet; men man har ment, at Godtgørelsen paa 600 Kr. skulde tilkomme alle Købstadpræsterne, og at en Lempelse med Hensyn til Boligfradraget skulde ydes Landsbypræsterne. Enhver kan sætte sig ned og regne ud, hvad det drejer sig om. Jeg fastholder, at det drejer sig om i alt væsentligt Balance og ingen virkelig Lønforbedring. At det for Præsterne udenfor København betyder en Forbedring i Forhold til andre Tjenestemænd, det vedgaar jeg, men Forslaget derom har sin Begrundelse i mit Syn paa disse Præsters Stilling i Forhold til andre Præsters.

Kammersgaard: Naar den højtærede Kirkeminister saa stærkt protesterede mod Ordet Camouflage, der var brugt i Forbindelse med de foreliggende Lovforslag, navnlig det ene af dem, saa kan jeg for saa vidt ikke have noget imod det. Personlig har jeg ikke brugt dette Ord; jeg har brugt et andet, der betød det samme. Den højtærede Minister protesterede imod Anvendelsen af Ordet og sagde, at man maatte da kunne gaa ud fra, at de ærede Medlemmer kunde læse Lovforslagene. Det er der jo heller ikke Tvivl om, at enhver især af os kan og ogsaa har gjort det, men noget andet er at forstaa Lovforslagene, og det turde forholde sig saaledes, at det maa være Forslagsstillerens Maal at fremsætte Lovforslag af et saadant Indhold og en saadan Form, at de kan forstaaes af, jeg havde nær sagt, ethvert almindeligt Menneske. Dette er ingenlunde Tilfældet med de foreliggende Lovforslag. Det nytter ikke at ville lægge Skjul paa det. Jeg kunde pege paa og har allerede peget paa